

Něco z historie botanické zahrady:

Botanická zahrada UK patří jako instituce k nejstarším evropským univerzitním zahradám. O její zřízení usiloval již kolem roku 1752 první profesor lékařství a botaniky na pražské univerzitě Scotti de Compostella. Zahrada byla zřízena teprve v roce 1775 na levém břehu Vltavy v prostoru někdejší jezuitské zahrady a přilehlých pozemků. Rozkládala se přibližně v místech proti smíchovskému předmostí Jiráskova mostu. Dnešní Dienzenhoferovy sady jsou zbytkem, torzem této zahrady, která v polovině 19. století pod vedením prof. Kosteletzkého byla považována za nejlepší botanickou zahradu severně od Alp. Vedle exteriérů měla i 9 skleníků a bylo v ní pěstováno asi 13 tisíc druhů a odrůd rostlin. S rozvojem a industrializací Smíchova ale zahrada značně utrpěla a když byla vážně poškozena při povodni 2. a 3. září 1890, rozhodlo vedení univerzity o jejím přemístění na dnešní lokalitu pod tzv. Slupskou strání. Zde od roku 1846 působila Společnost pro zvelebování zahrad, která tu také roku 1882 vystavěla první skleníky. Od této společnosti tehdy už rozdělené pražské univerzity, česká i německá, pozemek odkoupily a rozdělily si jej tak, že česká botanická zahrada zůstala ve spodní poloze, německá na stráních. Česká převzala starý skleníkový komplex, německá vybudovala kolem roku 1900 nové technické skleníky. Po uzavření českých vysokých škol byly zahrady spojeny (česká existovala jako tzv. české oddělení) až do roku 1945. Nálet na Prahu 14.2.1945 zcela zničil německé skleníky a poškodil české. Zahrady byly posléze spojeny pod názvem Botanická zahrada Univerzity Karlovy, německé skleníky již nikdy nebyly obnoveny, české byly v letech 1946-1949 zcela přestavěny. Ocelová konstrukce skleníků z konce čtyřicátých let věkem korodovala, a tak byl v roce 1995 na skleníky vydán havarijní výměr a byla vyprojektována jejich rekonstrukce podle projektu arch. Dvořáka. Generálním dodavatelem většiny rekonstruovaných skleníků byla firma Konsit, a.s. Praha. Skleníky byly rekonstruovány v letech 1996-1999 na přání památkářů téměř ve stejné podobě a dispozici jako stavba předchozí.

Právě květe:

Zimokvět časný
Zapalice žlutouchovitá
Ladoňka zářící
Koniklec velkokvětý
Hvězdnatec čemeřicový
Prvosienka bezlodyžná
Křivatec žlutý
Jaterník podléška
Prvosienka vyšší
Pieris Japonica
Devětsil lékařský
Dymnivka plná
Ladoňka sibiřská
Vřesovec plet'ový
Plicník lékařský
Lískovnice klasnatý
Dymnivka dutá
Pižmovka mošusová
Lipnice hájní
Vikev lesní
Šišák vroubkovaný

Co mě zaujalo:

Nejvíce mě zaujalo, když se nás paní průvodkyně zeptala, které tvrzení je pravdivé:

Každý sukulent je kaktus.

Nebo

Každý kaktus je sukulent.

Správná odpověď: Každý kaktus je sukulent.

A co jsou to vlastně sukulenty?

Sukulenty jsou rostliny, které umí shromažďovat ve svém těle (stonku nebo listech) vodu, která jim umožňuje přežít i velmi dlouhá období sucha. Jsou tak uzpůsobené k přežití v pouštních a polopouštních podmínkách. Obvykle vyžadují hodně světla a občasnou závlahu (sprchnutí).

Závěr:

Celkový názor na botanickou zahradu je dobrý. Tento den nám přálo i počasí, takže to byl hezký výlet. Nakonec nám zbyl i čas a šli jsme se podívat na výstavu z pet lahví.